

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui-ce aduce VESTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mintuirea“. (Isaia 52, 7).

„Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți VESTEA BUNA (Evanghelia) la orice făptură“ [Mar. 16, 15].
„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“
(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fîdcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruiui care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului“.
(Rom. 1,16).

Anul 6.

No. 9—10.

Chișinău.

CĂLĂTORIE MISIONARĂ.

În vara aceasta am avut ocazia să vizitez unele centre evreiești din Basarabia: Reni, Izmail și Chilia-Nouă. Pretutindeni evrei veneau la adunare cu mare sete. În Chilia-Nouă am închiriat un local mare a teatrului și totuși sala a fost arhiplina, așa că unii stăteau în stradă, alții în curte, ascultând cuvîntul Evangheliei. Broșuri și evanghelii se cumpărau cu asalt. Mulți evrei mulțumeau pentru vizita zicîndu-mi, că de prima dată aud așa ceva din Evanghelie. Unii evrei mi-au spus că ei personal au observat schimbarea radicală pe care o face credința în Evanghelie în unii din creștini, cari duc acuma o viața cinstită. Aceasta mă bucura foarte mult. Să dea Dumnezeu ca mulți creștini să fie cu viața și faptele lor o Evanghelie vie pentru evrei.

În Izmail am vizitat într'o sîmbătă două sinagogi. Acolo însă nu mi-sa

dat voi să predic. În una din ele am convîrsat cu hahamul în prezența altor evrei la cari le-am mărturisit despre Mesia Hristos. La sfârșit (după unele cuvinte injurioase pe adresa mea) el totuși mi-a dorit succesul, însă... nu între evrei. Mai tîrziu el a anunțat în Chișinău pe prim-rabin din Basarabia și el în gazeta evreiască „Săptămână“ a trimis dispozițiuni tuturor mai marilor sinagogilor din Basarabia, că misionarul Averbuch călătorește prin Basarabia și să nu-i permită ținerea predicilor în Sinagogi. Cu regret am constatat, că conducătorii poporului să află în aceeaș stare că în timpurile proorocilor și a lui Hristos și nu primesc cuvîntul lui Dumnezeu, „nici ei nu intră în împărăția cerurilor și nici pe cei ce vor să între, nu-i lasă să între“ (Isaia 3,12; 9,16; Luca 11,52).

L. Averbuch.

DESĂVÂRȘIREA LUI HRISTOS.

Isus Hristos este un singur Om desăvârșit. Toate calitățile și orice demnitate se găsește în El.

Dacă eu caut un exemplu de blândețe, atunci nu trebuie să mă duc la Moise; eu am să gădesc în Isus Hristos, care este blând și smerit cu inima.

Dacă caut exemplu de răbdare n'am să mă duc la Iov. Am să mă duc la Isus, care, când era batjocorit nu răspundea cu batjocuri; și când era chinuit nu amenința, ci se supunea dreptului Judecător (1 Petru 2-23).

Dacă caut un exemplu a compătimirii fierbinte, n'am să mă duc la Ieremia, proorocului plângător, dar să mă duc la Isus, care când s'a apropiat de Ierusalim, a plâns de el.

Dacă caut exemplu de înțelepciune celei mai înalte, n'am să mă duc la Solomon regele înțelept, eu am să-l gădesc în Hristos care, a vorbit așa ca nimenea în lume.

Dacă caut exemplu fierbinte și înflăcăreți iubiri, n'am să mă duc la Apostolul Ioan, am să mă duc la Iuvățătorul, care, n-ea iubit așa de mult, că s'a predat pe El însăși pentru noi.

În caracterul lui Isus Hristos este minunată desăvârșire, toate virtuțile, care în parte le găsim în alți oameni.

El este Moise, Iov, Solomon, Ieremia, Pavel, Ioan — toți în Unul.

Isus este desăvârșirea.

El este Fiul lui Dumnezeu,

Sora Cecilia.

O constătuire despre adunările de rugăciune.

Sedința în împărăția întunecului.

Satana: Iubiți frați! Timpul și situația noastră periclitată ne îndeamnă să discutăm marea problemă a adunărilor de rugăciune. Probabil voi nici nu cunoașteți pe deplin importanța acestui rău.

Duhurile rele: „Da, da, ascultăm!”

Satana: Timpul e scurt; biserică lui Hristos a început să lucreze cu mai mare intensitate. Adevărat, că noi până acum n'am suferit prea mult din partea întreprinderilor lor. Și aceasta mulțumită râvnei noastre statornice. Până acum noi am întrebuințat toate puterile noastre în lupta cu aceste adunări de rugăciune. Pentru mine nu există un lucru mai urât decât aceste adunări de rugăciune. Nimic nu e mai păgubitor pentru împărăția mea, decât adunările de rugăciune. De aceea e nevoie de îndoită noastră veghere și de toate puterile noastre. Aveți ceva de întrebat?

Samiei: „Eu susțin punctul de vedere al președintelui nostru: moartea tuturor adunărilor de rugăciune! Înșă ca să atingem ținta noastră, ne trebuie un lucru: toți la muncă și fiecare să-și facă datoria conștiințios, și cât se poate mai bine. Eu personal mă oblig și promit că voi depune toate eforturile pentru a împiedica pe vizitatori să mai vină la astfel de adunări.”

Un duh: „Ce?! Dar, noi oare n'am stăruit pentru aceasta?”

Samiei: „Mai este ceva de făcut! Măcar, că am reușit să rețin zece credincioși acasă din cei cincisprezece, totuși și aceasta e puțin. Trebuie să stăruim ca numărul vizitatorilor să ajungă așa de mic, încât toți să fie de părerea noastră — să înceteze orice adunare și să se închidă localul de rugăciune.”

Duhurile: „Bravo! foarte bine!”

O voce : „Dar cum vei ajunge la aceasta ?“

Samiel : „Foarte simplu : eu le voi șopti, că drumul spre adunare e prea lung, timpul nepotrivit ; că adunarea n'are așa mare importanță ; și în sfârșit voi stărui, ca ei să nu se mai ducă nici odată.“

Duhul leneviei : „Foarte bine ! Eu te voi ajuta“.

Duhul indoielei : Eu le voi trimete gânduri : „ce folos avem noi din aceste adunări ?“

Duhul nerânduielei : „Eu voi pune toată silința să meargă toate de-andoaselea, nerânduială în bucătărie și deci întârzierea mesei ; să-și lase toate lucrurile până la ultimul moment, când trebuie să ducă la adunare, și ei vor sta înaintea atâtor piedici, și obosiți fiind vor zice în sine, *că acasă tot așa de bine se poate servi lui Dumnezeu ca și în adunare*“.

Samiel : „Vă mulțumesc, fraților, pentru stăruința voastră cu care mă ajutați foarte mult. Intre altele eu voi pândi indeosebi pe conducătorul adunării : am observat că toată biserică e în mâna mea, când conducătorul se află în stăpânirea mea“.

Satana : „Fără îndoială, altcum nici nu se poate ! Continuă mai departe.“

Samiel : „Eu voi aranja lucrurile astfel, ca predicatorul să se grăbească și înainte de adunare să nu aibă timp și să nu poată alege cântări potrivite sau să se gândească la importanța rugăciunii și indeosebi să nu aibă timp a cere puterea Duhului Sfânt. Eu voi stărui în diferite chipuri să-l distrez.“

Duhul nerânduielei : „Eu voi avea toată grijă, ca băncile, cărțile să fie prăfuite, lămpile să afume, aerul să fie stricat și înăbușitor sau să fie prea mare curent, sau prea puțină aerisire.

Satana : „Da, da, foarte bine ! Continuă mai departe !“

Duhul nerânduielei : „Voi căuta să fac tot ce-mi stă în puterea, pentru ca credincioșii să șadă fără interes și fără atențiune și se stea departe de predicator, parcă ar avea frică de el“.

Duhurile râd de bucurie.

Samiel : „Toate aceste amănunțimi au mare importanță, totuși noi trebuie să fim cu mare băgare de seamă și cu veghere neîntreruptă. Noi trebuie să avem grija, ca credincioșii să se adune fără duhul de rugăciune, fără bucurie, fără iubire și fără înflăcărare sufletească.“

Duhul indoielei : „Mai ales fără credință, fiindcă multă supărare mi-a adus promisiunile lui Dumnezeu în cari ei se încred“.

Samiel : „Eu voi șopti la unii, că e rușine în adunare să se roage și ei vor tăcea.“

Satana : (emoționat) „Cred că nu la toți ! Din contra eu doresc ca unii să se roage : rugăciunile lor lungi și plictisitoare ne ajută foarte mult, fiindcă mulți adorm și somnolența lor molipsește și pe alții.“

Samiel : (pușin jignit) „Eu voi stărui ca să tacă acei, a căror rugăciuni servesc la binecuvântare ; și dacă ei vor înceta să se roage în adunare, atunci încetul cu încetul toți vor tăcea și vor uita să se roage.“

Duhurile : „Foarte bine, foarte bine ! Izbânda e a noastră“.

Când adunarea era pe sfârșite iată din fundul abisului se ridică un duh.

Duhul : „Ați biruit ? Nu încă ! Chiar acuma am auzit o veste foarte tristă : un număr de credincioși s'au hotărât că nu se vor liniști până ce nu ne vor birui. Ei chiar acuma se roagă pentru aceasta. Aceste suflete cred foarte mult în promisiunile lui

Dumnezeu și s'au hotărât să stea tare ca să ne dărâme țăriă noastră [Mare agitație].

Samiel : „Ei sunt prea pușini“.

Duhul indioiei : „Aceasta nu înseamnă nimic, fiindcă ei cred!“

Satana : „Ei cred ? Frașii mei, eu sunt în disperare ! Cu credința lor ei sunt în stare iarășii să învieze comunitatea lui Hristos. Dacă ei cred, atunci toate sforșările noastre sunt zadarnice. Din experiența mea vă spun, că noi nu putem sta împotriva credinșei lor“.

Tr. de M. T.

— — —

1. *Credinșă mântuitoare,
Noi toșii suntem frății în tine
Și unișii într'o unire,
Ne 'ntărim în slăbiciune.
Credinșă triumfătoare,
Tu 'n veci ești nemuritoare.*
2. *Toșii cei credincioșii, prin tine,
Au biruit totdeauna, —
A căror exemple bune,
Noi le urmăim toșii într'una.
Credinșă triumfătoare,
Tu 'n veci ești nemuritoare.*
3. *Credinșă înșpirătoare,
Cu tine nainte mergem,
Și 'narmașii cu-a ta putere
In orice luptă învingem,
Credinșă triumfătoare,
Tu 'n veci ești nemuritoare.*

V. Prodan.

SĂMÂNȚA ADEVĂRULUI.

Acum câteva zeci de ani în urmă când în una din piramidele Eghiptului s'a gășit o mumie de Faraon. În locul unde se odihneau oșemintele odată puternicului suverana a Nilului, s'au gășit multe lucruri din vasarie veche-eghipteană, și dintre toate acestea, un vas cu sămânța grăului. În sulul de papirus, gășit tot aici, se scria, că grăul s'a aflat în piramidă mai mult decât 3 mii de ani. Când grăul a fost semănat, a dat splendidă recoltă.

Sămânța Impărășiei Dumnezeeștii, sămânța adevărului, înșufleșitul cuvântul chemarei către bunătate, păștrează în sine desigur mai mare aptitudine de a trăi. Concepușă în inima ea, mai de vreme sau mai târziu o se aducă rodul bogat. Toată întrebare este dacă inima e capabilă de a primi aceașii sămânță. Datoria sfântă tuturor, cari doresc conștiincios șosirea Impărășiei Dumnezeeștii, fașa de cei ce sunt înșiferenșii la șoarta și îndreptarea ei — de a șine într'una ca și Ioan, predecisorul lui Hristos — „Pregătișii în pustie calea Domnului, nêtezișii în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru (Isaia 40,3).

Sora Cecilia.

EROU.

Un băeșandru-orfan cu numele Iacob Carol a întrat în calitate de elev de matelot pe corabia care fașcea curse din Liverpool în America.

Mama băiatului era o creștină temătoare de Dumnezeu și băiatul a fost crescut de ea în frica și temerea lui Dumnezeu, și de aceea lui îi era foarte greu mediul și șocietatea marinarilor beșivi și stricașii.

Într'o zi s'a întâmplat următoarea

scenă : marinarii petreceau bând băuturi șpirtuase, și au început să se așgașe de Iacob că să șuste și el din băuturi. În momentul acela vine căpitanul.

„Tu nici odată nu te vei face marinar bun, dacă nu vei bea“, zise căpitanul băiatului,

„Bea imediat!“

Băiatul i-a răspuns : „Domnule căpitan, nu pot să beau. Eu am pro-

mis, că nu mă voi atinge nici odată de vin“.

„Ia, învățați-l bine cum trebuie să fie ascultător“ strigă capitanul și băiatul a fost biciuit cu cruzime.

„Ei, acumă te vei mai încăpățina încă? Bea!“

„Nu! nu! nu pot“.

„Nu. Te voi învăța eu minte! strigă la el capitanul... Fuga marș la catarg, și acolo să stai toate noaptea“.

Băiatul din fire plâpând și sfios și neobișnuit cu astfel de purtare, tremurând s'a urcat sus pe o scara de funie.

Dimineață capitanul l-a strigat pe băiat: „Măi tu, acolo sus“, însă nici un răspuns.

„Clarc! Clarc! Dă-te jos!“

Nimeni nu răspunde. Atunci se urcă un marinar sus și găsește pe băiat lipit de catarg fără simțire și aproape înghețat.

L-au coborât jos și i-au făcut fricțiuni până ce el nu și-a venit în fire. Capitanul a adus un pahar plin de vin.

„Bea!“ zice el.

„O, aveți milă de mine și nu mă forțați se beau, se ruga băiatul, tremurând de slăbiciune și de frig.“

„Tu trebuie să ascuți!“

Domnule capitan! Nu vă suparați! Fiindcă tatăl meu a băut foarte mult și noi eram așa de chinuți! A trebuit să vindem casa noastră ca să plătim datoriile lui... Mama a suferit toată viața ei... o, dacă ați fi știut cum a suferit ea.

Acum ea e moartă... Și pe patul morții ea mi-a luat mâna și mi-a spus: „Fiule, tu știi unde ne-a adus betia tatălui. Promite mamei tale, că nici odată nu te voi atinge de vin“. Și eu am promis. Domnule capitan! Oare doriți să mă siliți să nu-mi țin promisiunea dată mamei mele? Nimic în lume nu mă poate forța să beau. Eu nu pot și nu voi bea nici odată.

Capitanul asculta cu ochii plin de lacrimi. L-a luat pe băiat în cabina sa, zicând: „Nu, nu, dragul micul meu erou. Ține promisiunea dată mamei tale, și dacă va încerca cineva să te silească să beai vino la mine, și eu te voi apăra. Eu totdeauna voi fi amicul băiatului, care ține așa de tare cuvântul său.“

Și capitanul s'a ținut de cuvânt. Și Iacob n'a regretat că a ținut promisiunea și a fost credincios mamei sale.

Părerile rabinilor despre Mesia.

După părerea rabinilor și talmudiștilor Mesia este centrul tuturor proorociilor și a întregii creațiuni. Prin urmare evrei-ortodocși și mai ales conducătorii religiei ar fi trebuit să aibă în baza Sf. Scripturi o concepție clară și hotărâtă despre Mesia. Dinpotrivă persoana lui Mesia pentru ei e învăluită de întunecimea necunoștinței. Pentru a dovedi aceasta voi aduce unele păreri celor mai renumiți reprezentanți ai religiei:

Unul din ei a zis: „Fiul lui David nu va veni până ce nu se va înmulți tradarea“.

Altul a zis: „Până ce nu se va

micșora numărul învățaților“ [Talmidei hahomim]

Iar altul zic: „Până ce nu se vor cheltui toți bani din pungă“.

„Până ce nu vor cădea în disperare căutând mântuirea, cu alte cuvinte când nu va fi pentru Izrael nici un ajutor, nici o mângâiere“, zice altul.

„Mesia va veni pe neașteptate“.

Unul a zis, că Mesia va veni atunci când poporul Izrael va înceta de a fi obraznic.

„Nu va veni Fiul lui David (Mesia) până ce toată generațiunea va fi

sau numai oameni drepți sau numai păcătoși“.

„Nu va veni Mesia până ce toate popoarele vor crede în Isus Nazarineanul“.

Rabi Ghile a spus „Poporul Izrael n'are nici-un Mesia, El a fost sfâșiat în zilele lui Iezechia“.

„Mesia s'a născut în timpul distrugerii templului, și El este legat în lanțuri“.

„Trebue să fie doi Mesia : Mesia fiul lui Iosif, care a fost omorât, și Mesia fiul lui David, care va fi împărat“.

Un talmudist cunoscut (Iosif Alba)

zice chiar, că credința în Mesia nu este principalul în religia evreilor, fiindcă nici Moise, nici prooroci deloc n'au proorocit despre Mesia.

Aceste și multe alte păreri au contribuit mult la formarea în poporul evreu a unor concepțiuni așa de incurcate, că e foarte greu pentru un evreu să iasă din labirintul talmudistic. Rezultatul este că poporul evreu nu are nici-o părere clară despre Mesia. Are dreptate Doctorul Birnbaum când zice că cuvântul „Mesia“ se ia în bătaie de joc, în timpul discuțiunilor despre acest subiect.

N U A M Â N A .

Siretenia diavolului: Cineva a văzut un vis, că s'au adunat în iad toate duhurile rele sub conducerea domnitorului intunerecului și discutau marea problemă: nimicirea oamenilor și reținerea dela mântuire. Unul propune: „Eu voi merge pe fața pământului și voi spune, că biblia nu e decât o adunătură de povești și nu e Dumnezeu“. „Nu, cu aceasta nu vei face nimic, eu mai bine voi convinge, că nu e nici un Mântuitor, nici cer, nici iad, nu e nimic.“ Toți demonii au zâmbit de bucurie.. „Nu, zice al treilea, stăruințele voastre sunt zădarnice. Voi nici odată nu veți putea distruge toată credința oamenilor în Dumnezeu. Iată ce voi face eu: mă voi duce și voi spune că este Dumnezeu și un Mântuitor, cer și iad, numai voi spune mereu să nu se grăbească și să fie foarte liniștiți, doar mai au timp de a se mântui. Și toată adunarea au bătut din palme de bucurie și au admis că aceasta este cea mai bună metoadă de a du-

ce pe oameni în pierzare. Duhul acesta și în prezent lucrează și are mare succés.

Moartea în peșteră; Un om a intrat într'o peșteră foarte cotilă. A luat o lampă și un ghem de ață. Și, ca să poată eși din peșteră în cazul dacă lampa s'ar stinge, el a legat capătul aței la intrare și pe măsură ce să adâncea în peșteră desfășura ghemul. În felul acesta el a intrat în adâncul intunecos. În sfârșit el a ajuns într'o încăpere mai mare și a pus jos lampa și ghemul cu ața pentru a rupe câțiva stalactiți de o frumusețe rară. Într'o clipă, pe neașteptate, se stinge lampa. El a început imediat să caute lampa și ghemul, dar toate sforșările au rămas zadarnice. Mai târziu în peștera aceasta intunecoasă a fost găsit cadavrul acestui om nenorocit.

Picioare înghețate: Într'o primăvară în timpul desghețului flu-

viului pe un bolovan de ghiață plutea un hoit.

Un vultur mare a observat aceasta plăcuta mâncare și s'a aruncat cu lăcomie să mănânce. Fluviul avea cădere de apă și iată bucata de ghiață se apropia de ea tot mai iute și mai iute. Pasărea, văzând pericolul, a încercat să sboare, însă n'a mai putut. Vulturul a mâncat hoitul cu așa lăcomie, că n'a observat nici n'a simțit când i-au înghețat picioarele, cari s'au lipit de bolovanul de ghiață. Și el a pierit.—Tot așa mulți oameni sunt momiți de hoitul păcatului și pier.

Numai astăzi Nu. Un misionar istorisește următoarele: „După lipsa mea timp de doi ani m'am întors iarăși în satul meu natal. M-ia fost pusă la dispoziție o sala mare pentru ținerea câtorva conferințe evanghelice.

Într-o seară am observat pe un tânăr pe care îl cunoșteam din copilărie. El asculta cu mare atențiune și părea foarte induișat. După terminarea adunării m'am apropiat de el. Figura lui arata, că o lupta lăuntrică s'a incins și vine criza sufletească; el era „aproape“ convins să primească adevărul.

„Gheorghê, îi spun eu, nu vrei chiar astăzi să-ți predai lui Dumnezeu inima ta? Nu te lăsa, căci amânarea poate să fie fatală; hotărăște-te chiar acum“.

„Nu, răspunse el, numai astăzi nu, numai astăzi nu!“

Am stăruit mult și serios să-l conving, dar el mereu repeta: „Numai astăzi nu“.

După patru zile primesc o scri-

soare urgentă dela mama lui în care ea mă roagă să vin imediat în casa ei. Eu am plecat.

Întrând în casă am întrebat, ce s'a întâmplat.

„O bietul meu Gheorghe, zice ea. L-a trântit calul așa de tare, încât doctorul spune, că nu va trăi. Te rog foarte mult să-l vizitez.

Am intrat în camera bolnavului și dintr'odată am văzut că nu va mai trăi. Când m'a văzut s'a întors cu fața la mine și mi-a zis: „O, dacă ma-și fi hotărât!“

„Eu am venit să vă spun despre iubirea lui Hristos“, zic eu. El poate să-te salveze și acuma, numai dacă te vei încredința cu totul în El“.

Însă el mi-a luat mâna în mânele sale și mi-a zis încet și hotărât:

„Eu trebuie să-ți spun adio, căci știu că D-ta vei merge în cer și eu nu voi merge acolo. Eu nu te voi mai vedea niciodată“.

Aceste cuvinte au fost ultimele. El a murit fără nădejde.

„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape“.

Viața în sala Misiunii „Bethel“ din Chișinău.

În timpul de vară evrei puțin au vizitat adunarea. Noi însă am folosit timpul pentru educația și întărirea credincioșilor în credință, cercetând în lumina cuvântului lui Dumnezeu învățăturile false a pentacostalilor și adventiștilor deasemenea și unele texte mai grele de înțeles din Sf. Scriptură și alte probleme serioase cu

privire la cărmuirea lui Dumnezeu și planurile Lui față de noi. Ocupația aceasta de fie care dată înviora pe credincioșii și ei mulțumeau bucuros lui Dumnezeu pentru noile picături de „apă vie“ care curg neincetat din izvorul nesecat al Cuvântului lui Dumnezeu. Acuma după terminarea sărbătorilor de toamnă a evreilor numărul vizitătorilor creștine mereu și cum se întâmplă de obicei în misiunea printre evrei, putem aștepta că în timpul de iarna adunările vor fi arhipline. De aceea rugăm pe copiii lui Dumnezeu să se roage fierbinte pentru noi.

Unul din colaboratorii noștri colporterul N. Feighin care a lucrat în misiunea noastră din anul 1924, a eșit din misiune fiindcă Misiunea nu putea să-l întrețină în Brazilia, unde avea de gând să plece cu două fiice pe contul său propriu (după cum a și scris către Directorul Misiunii), motivând pasul acesta prin aceea, că

boala de inimă nu-i permite să stea mai departe în Basarabia, unde clima friguroasă îi este insuportabilă și continuu îi periclitează sănătatea, și deci el e forțat să plece. Rog pe copiii lui Dumnezeu să aducă în rugăciune și aceasta nevoie pentru ca acela, care va înlocui colportorul să fie un serv credincios, și lucrul răspândirii cuvântului lui Dumnezeu să aducă multe fructe spre slava și mărirea lui Dumnezeu.

Exprimăm mulțumirile noastre creștinești tuturor celor ce ne-au achitat datoriile vechi și plata pentru revistă și literatură primită. Sperăm că și alți cetitori vor acoperi cheltuelile misiunii facute cu tipărirea și trimiterea revistei și literaturii religioase.

Celor ce sunt lipsiți de mijloace materiale noi suntem gata a le trimite gratis și mai departe atât revista noastră, cât și broșuri religioase în diferite limbi.

Cereți și comandați următoarele cărți interesante și folositoare pentru răspândirea lor printre evrei :

1. Menirea poporului Izraelit 10 ex. 20 lei.
2. Cine e Evreu? — 10 ex. 20 lei.
3. Mesia în testamentul vechi și nou 5 ex. 25 lei.
4. Cine a fost Isus Cristos? Problema rezolvată. 10 ex. 20 lei.

A apărut în limba rusa o carte foarte interesantă cu titlul următor: „Evrei și Hristos“ sau „Pentru ce evrei nu cred în Hristos“.

Prețului unui exemp. 6 lei.

Adresa redacției:

**Comunitatea Evreilor-Creștini
Noului Testament**

Sala „Bethel“ str. Vlad. Herza, 10
Chișinău—Basarabia

Predici Biblice al Misiunii „Mildmay“ printre evrei

au loc în sala „BETHEL“

str. Vl. Herza 10 Chișinău.

In zilele următoare:

- Sâmbătă la ora 4 după amiaza
pentru copii și părinți
„ la ora 7 seara pentru adulți.
Duminica la ora 10 dimineața
pentru credincioși
„ la ora 7 seara pentru toți

Abonamentul anual — — 12 lei;
cu partea rusească — — 24 lei;
cu partea evreiască
și rusească 36 lei;
în provincie cu 6 lei mai scump.
(poșta).

Adresa: D-lui Marcu Tarlev, Mildmay Mission, str. Vlad. Herza No. 10
Chișinău, Basarabia—Roumania.

Redacția și administr. Misiunea Engleză „Mildmay“ L. Averbuch.